

[Kard.] Gerhard Ludwig Müller, *Papież. Posłannictwo i misja*, przekł. Joachim Kobienia, Wydawnictwo WAM, Kraków 2017, 559 stron (ISBN 978-83-277-1491-6)

Autorem omawianej książki jest kardynał Gerhard Ludwig Müller. 21 września 2013 roku papież Franciszek zatwierdził go jako prefekta Kongregacji Nauki Wiary. 22 lutego 2014 roku został włączony do Kolegium Kardynalskiego. Na obecną chwilę jest byłym prefektem Kongregacji Nauki Wiary. Książka, o której mowa w recenzji została podzielona na dwanaście rozdziałów. Tytuły poszczególnych rozdziałów brzmią następująco: rozdział I. Papieże historii mojego życia; II. Misja papieża w powszechnej woli zbawczej Boga; III. Papiestwo jako fakt historii i Objawienia; IV. Twórca Kościoła jest także założycielem papiestwa; V. Kościół katolicki w Tradycji apostoelskiej; VI. Fundamentalne orzeczenie protestanckie przeciwko rzymskiemu papieżowi; VII. Dogmat o prymacie nauczania i jurysdykcji rzymskiego papieża; VIII. Integracja papiestwa w Kościele i w kolegium biskupów; IX. Papież - świadek Chrystusa na rzecz godności każdego człowieka; X. Papież gwarantem Bożej prawdy i wolności człowieka; XI. Papież - prekursor jedności chrześcijan w Kościele Bożym; i rozdział XII. Papież - nauczyciel spełnienia człowieka w Bogu. W zakończeniu niniejszej pozycji umieszczono Uwagi Kongregacji Nauki Wiary, z października 1998 roku, noszące tytuł: *Prymat następcy św. Piotra w tajemnicy Kościoła*. Stanowią one akta symposium, które odbyło się w Watykanie w dniach 2 - 4 grudnia 1996 roku.

Autor stara się uświadomić czytelnikowi, iż we współczesnym globalnym kryzysie etycznym, kulturowym i politycznym, niczym w soczewce spotykają się w Rzymie, będącym centrum katolickiego Kościoła, wszystkie nadzieje i lęki ludzkości. Kościół jest świadomy, że może być Kościołem Chrystusa tylko wtedy, gdy będzie Kościołem uniwersalnym. Wszyscy papieże w pełnieniu swojej zbawczej posługi, która została im powierzona przez Chrystusa, kierowali się ideą solidarności Kościoła katolickiego z całą ludzkością. W sposób nieunikniony Piotr (Skała) staje się na wzór Chrystusa kamieniem odrzuconym, ponieważ głosi Ewangelię w porę i nie w porę (por. 2 Tm 4, 2). Papież jest także nośnikiem nadziei dla chrześcijaństwa i świata. Jest uznawany za najwyższy moralny autorytet przez wielu ludzi dobrej woli, również tych, którzy nie należą do wspólnoty chrześcijan. Stanowi zarówno znak ukierunkowujący człowieka na prawdę Bożą, jak również wskazujący mu jego niezbywalną godność oraz występujący na rzecz pokoju i sprawiedliwości społecznej rodziny ludzkiej.

Autor książki świadomie unika tytułu „papiestwo”, aby podkreślić pierwszeństwo osoby przed instytucją. Zgodnie z wiarą katolicką Chrystus ustanowił skałą, na której buduje swój Kościół, prostego rybaka znad jeziora Genezaret, mianowicie Szymona, syna Jony, będącego pierwszym w długim szeregu swoich następców. Posługa Piotra pozostaje niezmienna, chociaż ludzie, którzy ją po-

dejmują, z biegiem czasu się zmieniają. Chrystus, Głowa Kościoła, aż do końca świata sam ustanawia biskupa Rzymu, któremu powierza misję Piotra. Osoby się zmieniają, ale podstawowa misja pozostaje ta sama. Polega na służbie jedności i wspólnocie Kościoła z Bogiem oraz na świadczeniu swoim życiem i umiarem o prawdziwości wiary w „Chrystusa, Syna Boga żywego”(Mt 16, 16). Ze wszystkimi pasterzami Kościoła Piotr jest „świadkiem Chrystusowych cierpień oraz uczestnikiem tej chwały, która ma się objawić”(1 P 5, 1). Papież nie piastuje urzędu politycznego, w którym chodzi o władzę nad światem albo o uznanie wśród ludzi. Jego miarą i wzorem jest „dobry pasterz, który oddaje życie za swoje owce”(J 10, 11). Tym dobrym pasterzem jest sam Jezus, który mówi do Piotra, trzykrotnie potwierdzając jego posłannictwo: „Paś owce moje!”(J 21, 15). Tak oto przedstawiają się główne myśli omawianej książki kardynała Müllera.

W sumie trzeba przyznać, że Autor wyszczególnił istotne punkty katolickiego nauczania o prymacie następcy św. Piotra. Z pewnością pozycja ta przyczyni się do większej klarowności w postrzeganiu papieżstwa. Może być również przydatna dla uniknięcia wielu uprzedzeń i jednostronności, które w przeszłości były odrzucane przez Kościół (febronianizm, gallikanizm, ultramontanizm, koncyliaryzm itd.). A przede wszystkim książka stanowi zachętę, aby posługę Sługi sług Bożych postrzegać jako wielki dar Bożego miłosierdzia dla Kościoła, i aby w codziennej wędrówce Kościoła przeżywać i wiernie zachowywać skuteczną i pełną jedność z biskupem Rzymu w taki sposób, jakiego pragnie Chrystus.

Henryk Ćmiel *OSPPE*